

induplati

konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

Leto XX.

OKTOBER 1971

Cena 0,20 din

Jesen je pred vrtati

Uvodne besede novega urednika

Tovarniško glasilo KONOPLAN dobimo v roke vsak mesec in ga včasih z večjim, včasih z manjšim zanimanjem prebiramo, včasih pa le preletimo njegove strani. Vedno pa vemo, da lahko primemo v roke KONOPLAN in v njem najdemo podatke bodisi o novem ali preurejenem tovarniškem obratu, o novo nabavljenem stroju, o stanju podjetja, o produktivnosti in prodaji, in še marsikaj zanimivega. Spoznamo lahko življenje naših ljudi v tovarni in doma. Vsekakor tudi vsakega čana kolektiva zanimajo kadrovske spremembe v podjetju.

Dosedanja urednica Anica Lajevcec bo zaradi novega delovnega mesta prenehala opravljati svojo funkcijo urednice, torej imamo v rokah njeno zadnjo številko KONOPLANA. Vsi drugi člani uredniškega odbora ostanejo isti in bodo še naprej opravljali svoje dolžnosti. Potrudili se bomo, da bo izhajal redno in v dosedanjem obsegu. Oblika KONOPLANA naj bi ostala v osnutku nespremenjena, če pa se vam zdijo spremembe potrebne, bomo z veseljem upoštevali vaše predloge in ideje.

S prevzemom dolžnosti odgovornega urednika se zavedam zahtevnega dela, toda to delo bo lepo in zanimivo s stalnim sodelovanjem kolektiva. Vse pripombe in predlogi so zelo zaželeni, seveda pa si želimo čim več člankov o vašem delu, o življenju, o razmišljanjih, željah in idejah. Pišite o vsem, kar vas zanima in kar je dobro vedeti v vsakdanjem življenju. Tudi če imate predloge o temah, ki bi se vam zdele zanimive in mislite, da bi radi brali tudi drugi, pridite in povejte jih v uredništvo, in skušali bomo čim več o njih pisati.

Če boste aktivno sodelovali pri oblikovanju našega lista, če boste pošiljali svoje prispevke in pripombe, seveda pa tudi predloge in mnenja o vseh važnejših dogodkih v podjetju, vam bo list še bližji. V našem življenju med delovnim časom bo KONOPLAN še zanimivejši in pomembnejši, poleg tega pa se bomo sodelavci v delovnem kolektivu med seboj spoznavali in si tako ustvarjali občutek domačnosti. Naše delo bo lepše in lažje, ustvarjali si bomo lepši jutrišnji dan.

Katja Tabernik

Misel na obnovev nekdanjih STIPI tekmovanj je bila pravzaprav prisotna med nami stalno. In vendar je preteklo precej časa, da se je misel uresničila. Da igra naključje v življenju res velikokrat pomembno vlogo potrjuje naključno izgovorjena beseda Majdiča po nekem zasedanju DS o oživitvi športnih iger. Besedi sta prisluhnila dva, trije in že ni bilo več večjih težav. Izvršni odbor sindikata je zamisel takoj osvojil, jo finančno podprl in zadolžil Gerbca, da jo s sodelavci izpelje.

V četrtek, sredi tedna iger, med 13. in 18. septembrom je bilo že jasno, da kaže udeležba pri igrah rezultate, ki jih ni nihče pričakoval. In prav to smo želeli doseči. Udeležbo, rekreacijo, sprostitvev, humor in ne strogih tehničnih rezultatov. V soboto, po zaključku »dramatičnih situacij« pri balinanju in med zakusko, ki jo je za nastopajoče in organizatorje pripravil sindikat, sem nekaterim tekmovalcem postavil naslednja vprašanja:

— Kako ocenjujete ponovno uvedbo jarkških športnih iger?

— Ali je bil po vašem mnenju izbor športnih disciplin v redu?

— Boste drugič še sodelovali?

Alojz Klančar: Zamisel je bila zelo v redu, kajti več let je že na tovrstnem športnem področju vladalo pravo mrtvilo. Predlagam celo, da bi taka tekmovanja bila večkrat na leto, za naš praznik pa na vsak način. Izbor športnih disciplin je po moji sodbi posrečen, dodal pa bi še namizni tenis. Čeprav sem že star, bom še nastopal, če mi bo le zdravje to dopuščalo.

Nace Rode: Dobra poteza! Se vsaj dobimo, pogovorimo in tudi počecamo. V tovarni za to ni časa, vsaj jaz ga nimam, ker sem ves čas zunaj. Izbor disciplin je bil v redu. Nič ne bi dodajal in nič odvezemal. Pogrešal sem večjo agitacijo za atletiko. Z veseljem bom še sodeloval, če bom le pri moči. Sma-tram, da smo lahko dober zgled mlajšim.

Janez Koželj: Mislim, da je to zelo v redu. Sem za to, da bi bile igre večkrat na leto. Predlagam tudi tekmovanja z drugimi kolektivi in naša gostovanja pri njih. K športnim disciplinam bi dodal namizni tenis in košarko. Najbolj mi je bil všeč moped rally. Drugo leto verjetno ne bom tekmoval, ker me čaka JLA, sicer pa bi zagotovo.

Minka Juhant: Zdi se mi, da je ponovno uvajanje iger zelo pametno. Razveseli se in razgiblje človek po togem delu v tovarni. Sem za to, da so take ali podobne igre večkrat na leto. K športnim disciplinam nimam pripomb, tekmovala pa bom še, če bo le mogoče.

Viktor Ves: udeležil sem se teh iger zato, ker vem, da je to potrebno in koristno. To sedaj ne smemo več izpustiti iz rok. Discipline so tako raznovrstne, da lahko vsak najde tisto, kar ga zanima. Izpustil ne bi nobene. Dru-

IGRE INDUPLATI

go leto ne bom več aktiven član kolektiva, toda prišel bom, pa če me povabite ali ne. Če drugega ne, balinal pa bom.

Vesna Topolovec: V tistem trenutku, ko sem slišala, da bodo v podjetju športne igre, sem se odločila, da bom sodelovala. Predvsem se zanimam za atletiko in tu sem tudi tekmovala. Izbor disciplin je bil v redu. Za drugič pa predlagam, da atletika ne bi bila v celoti prvi dan, pač pa proti koncu tedna. Takrat se po podjetju o igrah veliko več govori in vem, da bi še marsikoga pritegnili. Sodelovala bom seveda tudi pri naslednjih igrah.

Peter Gerbec (upokojenec): Pozdravljam te igre! Prepričan sem, da predstavljajo osvežitev. Sedaj to držimo, šport je bil v nazadovanju in manjkal nam je. Prav vesel sem. Pri disciplinah se ne spuščam v to, ali so bile pravilno izbrane ali ne. Bolj mi je hudo, ker je sodelovalo premalo mladine. No, ne morem pa mimo »NK Induplati«, ki ga po mojem moramo vključiti v okvir splošne športne dejavnosti podjetja in v okvir teh iger. Kljub temu, da ne dobiva ne moralne ne gmotne podpore s strani podjetja ali sindikata smatram, da je še vseeno naš. Nosi naše ime. Če mu ne bomo pomagali bo propadlo tudi igrišče in naprave na njem. Drugič

bom seveda še tekmoval in sicer vsako leto raje!

Mičo Bulič (sodnik): Mislim, da je zadnji čas, da so se igre obnovile. Začeli smo pred 20 leti mi, stari, in sedaj je čas, da mladi nadaljujejo in spravijo igre na primerno raven. Ko sem za igre zvedel, sem takoj izrazil pripravljenost za sodelovanje. Ne boš verjel, toda celo dopust sem vzel te dni! Sem pač ostal Jaršan ker tu živim in me na podjetje vežejo lepi spomini. K disciplinam bi dodal še plavanje in planinarstvo tako, kot nekoč na STIPI-jih. Sodeloval pa bom zmeraj, dokler bom živ!

Janko

Rezultati tekmovanja Teden športa in rekreacije

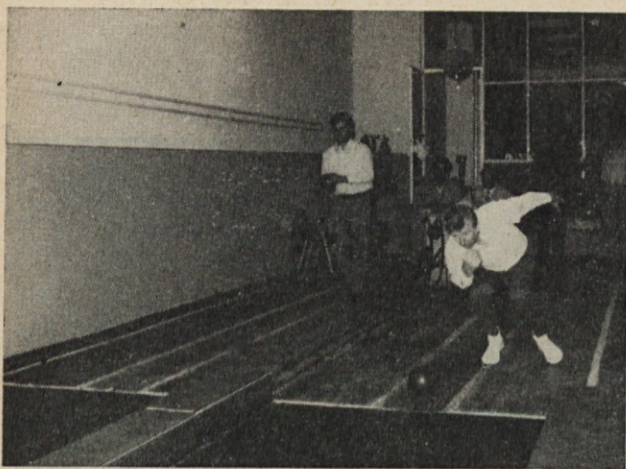
Nашega prvega tekmovanja »Teden športa in rekreacije« se je udeležilo blizu 80 članov in članic kolektiva. V nekaterih disciplinah je bila udeležba zelo dobra, v drugih manj. Največ se jih je udeležilo streljanja z zračno puško — kar 51, sledi balinanje 32, kegljanje 25 itd.

Slaba udeležba je bila samo v atletiki, kar za kraljico športa vsekakor ni vzpodbudno. Videli smo mnogo borb med posameznimi tekmovalci za čimboljši rezultat ali plasma in nenazadnje veliko tekmovalnega duha in dobre volje.

»Teden športa in rekreacije« smo začeli z atletiko. Svoje moči je pomerilo 8 tekmovalcev in 5 tekmovalk. Značilnost za to disciplino je bila velika borbenost in požrtvovalnost vseh tekmovalcev, ki so se borili za prva mesta:

(Nadaljevanje na 4. strani)

Tov. direktor — tekmujejo vsi

Mladi so pokazali, kaj znajo

MOŠKI tek 100 m:

	Čas:
1. Majdič Franc	14,0 sek.
2. Juračič Tone	14,3 sek.
3. Rode Nace ml.	14,6 sek.
4. Koželj Janez	15,2 sek.
5. Vodlan Franc	15,5 sek.

ŽENSKE tek 60 m:

	Čas:
1. Huber Marjana	10,1 sek.
2. Šoštarič Majda	12,1 sek.

Skok v daljino — moški:

1. Juračič Tone	484 cm
2. Majdič Franc	459 cm
3. Rode Nace ml.	457 cm
4. Bulič Miha	451 cm
5. Koželj Janez	435 cm
6. Vodlan Franc	406 cm

Ženske:

1. Huber Marjana	324 cm
2. Topolovec Vesna	282 cm

Skok v višino — moški:

1. Limoni Janez	150 cm
2. Juračič Tone	145 cm
3. Majdič Franc	145 cm
4. Rode Nace ml.	140 cm
5. Bulič Miha	140 cm
6. Vodlan Franc	130 cm
7. Koželj Janez	125 cm

Ženske:

1. Huber Marjana	95 cm
2. Topolovec Vesna	90 cm

Met krogle — moški:

1. Juračič Tone	869 cm
2. Majdič Franc	846 cm
3. Pirš Dušan	832 cm

Ženske:

1. Dovč Darinka	520 cm
2. Topolovec Vesna	505 cm
3. Šoštarič Majda	495 cm
4. Huber Marjana	490 cm
5. Kranjc Zdenka	450 cm

Met kopja — moški:

1. Majdič Franc	31,11 m
2. Pirš Dušan	29,93 m
3. Bulič Miha	29,75 m
4. Koželj Janez	26,85 m

Ženske:

1. Huber Marjana	10,50 m
2. Topolovec Vesna	9,53 m
3. Šoštarič Majda	6,25 m

REZUTATI TEKMOVANJA

TEDEN ŠPORTA IN

Nadaljevali smo z odbojgarskim turnirjem. Nanj smo povabili sosednje tovarniške ekipe in kombinirano ekipo Preserij. Gledalci — začuda so se zbrali v velikem številu — so videli lepe poteze posameznih ekip, ni pa manjkalo tudi dramatičnih trenutkov ob mreži. Bili smo favoriti — vsaj tako smo mislili — vendar smo ostali praznih rok. Sodil je zelo dobro tovariš Škorjanc Janez iz Kamnika. Pokal in prvo mesto je osvojila ekipa »PRESERJE«, drugo mesto »STOL« Duplica in tretje mesto naša ekipa v postavi: Zupan M., Majdič, Pirš, Bulič, Juračič, Tkalec, Koželj, Puhan in Gerbec.

V večernih urah smo se zbrali za šahovnicami in po brzoturnirskem sistemu igrali med seboj (15 minut partija). Nekatere šahiste je to motilo, vendar so bili boji s črno-belimi figurami zelo zanimivi. Nastopilo je 10 tekmovalcev — lahko bi bila ta številka še večja! Razvrstili pa so se takole:

1. Kotnik Janez	8 točk
2. Puhan Franc	7 točk
3. Klešnik Jože	6,5 točk
4. Zabukovec Lado	5 točk
5. Zupan Brane	5 točk
6. Marinšek Tone	4 točke
7.—8. Gerbec Jože	3,5 točk
7.—8. Limoni Janez	3,5 točk
9. Juračič Tone	2,5 točk
10. Bulič Miha	1 točka

Kegljanje:

Na našem preurejenem kegljišču smo se pomerili tudi v tej panogi. Ženske so kegljale 50 lučajev, moški pa 100 lučajev. Skoraj vsem tekmovalkam in tekmovalcem, razen nekaterim »profesionalcem«, je povzročalo največ preglavic kegljanje na figure (čiščenje). To je tudi povsem razumljivo, saj imamo manj treninga od njih in pa seveda bolj »krive« roke. Odločala je tudi športna sreča. Tekmovalo je 18 moških in 6 žensk.

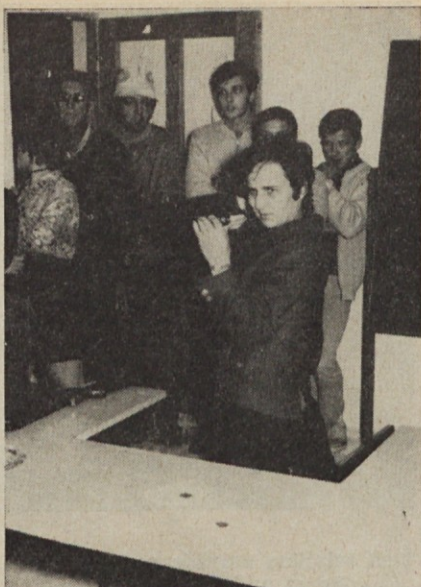
Rezultati so naslednji:

Moški:

1. Andromako Dane	382 p. k.
2. Rihtar Iztok	369 p. k.
3. Bergant Srečo, dipl. ing.	352 p. k.
4. Zupan Brane	336 p. k.
5. Sešek Ivo	317 p. k.
6. Zabukovec Lado	311 p. k.
7. Pirš Dušan	309 p. k.
8. Košenina Franc	307 p. k.
9. Gabrič Justin	300 p. k.
10. Videnšek Tone	295 p. k.

Važen je dober stiš, in že si prvi

Minka je pridno pobirala nagrade

REKREACIJE

Ženske:

1. Juhant Minka	170 p. k.
2. Požar Mija	149 p. k.
3. Gerbec Slavi	140 p. k.
4. Kavčič Mirjana	109 p. k.
5. Huber Marjana	71 p. k.
6. Prosenc Darinka	47 p. k.

Streljanje:

Za streljanje z zračno puško je bilo izredno zanimanje. To je razveseljivo tembolj, ker ta športna zvrst iz leta v leto stagnira. Sodelovalo je 51 tekmovalk in tekmovalcev. Dosegli so zelo dober povprečni rezultat — 7. Prednjačili so naši »stari« strelci kot na primer: Rihtar, Šimic, Mrdjenović itd., s svojo rutino so dosegli zelo dobre rezultate. Prepričan sem, da bi streljanje spet spravili na zeleno vejo, če bi bilo strelišče urejeno, kar se že dolgo obljublja.

Vrstni red je naslednji — od 200 možnih krogov so dosegli:

Moški:

1. Rihtar Franc	176 krogov
2. Šimic Miro	163 krogov
3. Klančar Alojz	153 krogov
4. Mrdjenović Drago	146 krogov
5. Grčar Janez	145 krogov
6. Lamberšek Viktor	142 krogov
7. Sešek Ivo	139 krogov
8. Uršič Nace	132 krogov
9. Orehek A., dipl. ing.	130 krogov
10. Plaznik Anton	130 krogov

Ženske:

1. Juhant Minka	107 krogov
2. Urbanija Ani	106 krogov
3. Gerbec Slavi	86 krogov

Zadeti je treba
v črno

Priprava —
koncentracija —
stil

Ekipa starejših —
nogometaši pa taki

Nogomet:

»Dajmo stari naprej, na gol!« so navijali navijači »stare ekipe«, ki se je pomerila z mlajšimi vrstniki. Hitro jim je pošla sapa, kar je razumljivo saj so bili »stari« v skupnem seštevku let starejši od mlade ekipe za 100 let! Kljub letom in sapi pa so stari bolje igrali, vendar so bili nespreni pred vrati vratarja Buliča. Razburljivih prizorov ni manjkalo na obeh straneh, za kar so jih gledalci nagradili z aplavzom in kozarčkom »šnopsa«. Po vodstvu »mladih« 1:0 (strelec je bil Koželj), »stari« niso izko-

ristili enajstmetrovke. Močan strel tovariša Rodeta je mladi vratar Bulič obranil. Do konca tekme se rezultat ni spremenil in ostalo je 1:0 za »mlado« ekipo. Ekipi sta nastopili v naslednjih postavah:

»STARI« — Klančar, Rode, Knep, Hočevar, Pirš, Pušlar, Majdič, Bec, Tkalec, Pezdir in Zupan.

»MLADI« — Bulič, Limoni, Juračič, Vodlan, Klančar ml., Kokalj, Rihtar, Tome, Koželj, Peterka in Novak.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Kdo je bližji

Pa še tu moramo premišljevati

Naloge in navodila je treba pridno in natančno izpolnjevati

REZULTATI TEKMOVANJA TEDEN ŠPORTA IN REKREACIJE

Balinanje:

Za balinanje je vladalo med našimi delavci izredno zanimanje. Že pred tekmovalcem so nekateri stavili na »svoje« ekipe, ki so veljale za favorite. Vendar je tekmovalstvo samo vse napovedi obrnilo na glavo. Največji favoriti — ekipa Ves, Pavlovič, Hribar, Žučko je izpadla že v prvem kolu! Izločila jih je ekipa naših upokoјencev, ki smo jo povabili na to tekmovalstvo.

Sodelovalo je 8 ekip (1 ekipa je štela 4 člane), ki so pokazale veliko natančnosti, zbranosti in borbenosti. Tekmovalo se je na izpadanje, zato so bila tudi taka presenečenja. Prvo mesto je osvojila ekipa v postavi: Zabukovec Lado, Sešek Ivo, Klančaj Lojze in Klešnik Jože.

Drugo mesto je osvojila ekipa v postavi: Ručigaj Tone, Majdič Franc, Rode Nace in Grčar Janez.

Tretje mesto pa so osvojili: Limoni Drago, Mrdjenović Drago, Kašnik Mirko in Mav Ivan.

Vse borbe, ki so trajale v petek poznano v noč in v soboto 18. septembra dopoldne je dobro sodil Bulič Mičo.

Za zaključek našega prvega TEDNA ŠPORTA IN REKREACIJE smo imeli v soboto 18. septembra »Moped rally«. Na štartu se je prijavilo 22 tekmovalk in tekmovalcev, ki so vozili na progi Jarše — Mengeš — Brnik — Cerklje in nazaj. Na cilj so prispeli vsi razen enega, ki mu je med vožnjo odpovedal moped. Po končani etapni vožnji smo imeli še spretnostno vožnjo na našem igrišču. Tu so nekateri dobili veliko število kazenskih točk, kar jih je veljalo boljše uvrstitve. Na letošnjem »Moped rallyju«, ki je potekal po vseh republiških predpisih, so zmagali trije.

To so: Burja Matevž, Giovanelli Lovro in Uršič Nace, ki so prevozili progo brez kazenskih točk. Do deljenega prvega mesta je prišlo zaradi tega, ker smo določili idealni čas; spretnostna vožnja pa ni bila štopana na čas, ampak prekršek kaznovan s kazenskimi točkami.

Mislím, da je bil rally tekmovalcem všeč in, da se nas bo zbralo drugo leto še več.

Če sklenem te rezultate našega tekmovalstva mislim, da je bil namen »TEDNA« dosežen — celo presežen — in, da je to dober porok za prihodnje leto. Ta »teden športa in rekreacije« mislimo prihodnje leto še dopolniti z novimi panogami. Želim si samo še večje udeležbe in zanimanja. Znano je, da šport in rekreacija krepi našega delavca, saj samo zdrav in sposoben lahko opravlja svoje delo.

Na koncu bi se zahvalil vsem, ki so karkoli pomagali, da je ta »TEDEN ŠPORTA IN REKREACIJE« tako uspel.

Jože Gerbec

Tudi tolažilne nagrade so morale biti. Bo pa naslednje leto bolje

Tudi v odbojki smo se pomerili

Rally je bil zelo zanimiv — veliko nas je sodelovalo

Tradicionalni izlet upokojencev

Vabilo na pot so radi sprejeli

Tako kot vsako leto, je tudi letos sindikat organiziral za tovarniške upokojence izlet ob tovarniškem prazniku. Napovedana smer je bila Metlika v Beli krajini.

10. septembra je bilo lepo jutro. Kmalu po šesti uri zjutraj so že začeli prihajati prvi povablenci izleta v tovarno. Hodili so po tovarni sem in tja in si z zanimanjem ogledovali vse, kar se je v enem letu, odkar so bili zadnjikrat tu, izpremenilo in dopolnilo. Pogovarjali so se med seboj in z delavci o strojih, kako delujejo, koliko naredijo in pred vsem je bilo važno, če je njih posluževanje za delavca lažje. Vesela so bila srečanja z znanci in bivšimi sodelavci na starih delovnih mestih. Na njihovih obrazih smo brali zadovoljstvo in priznanje, da se tovarna tako lepo razvija in hitro napreduje.

Ob osmih je bil napovedan sprejem v sejni sobi. Tu je bilo začudenje še večje, ko so zagledali lepo opremljeno dvorano, in v njej razstavo kolekcije za tekoče leto. Tovarišu direktorju ing. Bergantu so se zahvalili za pozdravne besede z dolgim aplavzom.

Vabilo na pot so radi sprejeli in hitro zavzeli mesta v avtobusih. Vseh 230 udeležencev kar nas je bilo, smo bili hitro pripravljeni za potovanje.

Pot nas je vodila do avtoceste in po njej do Grosupelj tam pa smo zavili proti dolini Krke. Žal je lepo jutranje sonce pregnal rahel dež. Med dobro voljo in smehom smo si ogledovali prečudovito pokrajino dolenskih gričev, kateri so polni vinogradov in prijetnih zidanic, ali pa so poraščeni z gozdovi. Novo mesto nas je sprejelo v soncu, sončna je bila tudi pot čez Gorjance do Bele krajine. Prva postaja v Metliki je bila pri vinski kleti, kjer točijo vino, seveda, belokranjsko, kar iz sodov.

Dobro in obilno kosilo so nam pripravili v restavraciji tovarne »Beti«, katero smo seveda hitro zalili z odlično metliško črnino. Kasneje smo se odpeljali na kopališče, kjer pa se seveda nismo kopali, smo pa zato imeli prijeten piknik.

Posedli smo po klopeh. Opazovala sem ljudi, kako so se znali veseliti in zabavati. Obujali so spomine. V mislih sem si naredila kratek načrt za članek v našem glasilu, in stopila k prvi skupini. Sledil je pozdrav, na kratko sem se jim predstavila, povedala kaj želim in že je stekel pogovor.

Tovariš Divjak Karl je v pokoju šele eno leto. V naši tovarni je bil zaposlen 19 let in je delal na zelo različnih krajih v predilnici in kasneje pri šotorih na aluminijevem oddelku, kjer je bil zelo zadovoljen, saj se je odlično razumel z mojstrom oddelka, tovarišem Požarjem. Razumljivo da je zato tudi zelo rad prihajal na delo.

Povedal mi je še, da je zelo zadovoljen ko pride ponovno v tovarno, saj se vidi zelo lep napredek. Zelo lepo pa se mu zdi, da podjetje organizira vsako leto izlet namenjen upokojencem, seveda pa si želi izlete v različne kraje, da ne bo tako enolično.

»V tovarni sem delal 33 let,« je začel pripovedovati tovariš Peter Habjan. »V tako dolgi dobi se marsikaj doživi dobrega in tudi hudega. Najteže je bilo med vojno. Često so okupatorji hodili med delavci in med njimi izbirali talce. Postreljali so jih pred tovarno. Njim je posvečen spomenik.

Do konca življenja ne bom pozabil, kako smo leta 1968. začeli rušiti tkalske stroje, saj sem na njih toliko časa delal, z njimi sem dobesedno živel, in potem sem svoje lastno delo rušil. To so bili težki trenutki, trenutki spoznanja, da tako kot človek tudi stroj zastara, in mora se umakniti novim — mlajšim.

Sedaj živim umirjeno življenje, zadovoljen in srečen sem, da sadove našega dela uživa mlajša generacija in da imajo lažje pogoje dela.

Organizatorjem izleta sem zelo hvalen, da nam vsako leto priredijo srečanje starih tovarišev in sodelavcev, da si povemo kaj zanimivega in seveda tudi smešnice so zelo dobrodošle.

Zelo hitro je bil pripravljen za pripovedovanje tudi tovariš Lebeničnik Alojz. V tovarno je prišel leta 1960 in je tako delal v oplemenitilnici pri parnem stroju, kjer je delo zelo težko in naporno zaradi močne pare.

Kljub temu pa je ob upokojitvi težko zapustil tovarno, delo in sodelavce, ter ostati doma. Počutil se je osamljenega, a sčasoma se je z domačimi deli zamotil in se privadil na novo življenje. Tudi tov. Lebeničnik se je najlepše zahvalil za razumevanje do upokojencev in za vsakoletni izlet.

Komaj sem končala pogovor s prejšnjim sogovornikom, že so mi prisotni predlagali naj kaj povprašam tovariša Jerana Tomaža. Hiteli so pripovedovati, da je bil to eden od najboljših mojstrov v tkalnici. Pripovedoval je:

»Zelo sem vesel, ko vidim, da je podjetje prešlo velike težave, da je poslovanje veliko boljše in donosnejše. Pravilno je, da se stremi za modernizacijo tovarne, da delavec lažje dela in več zasluži.

Vsekakor se moramo zahvaliti za pozornost podjetju, da se nas vsako leto spomni in nam organizira tako lep izlet. Tu smo nekdanji sodelavci brez razlik. Veselim se, da smo obiskali drug kraj kot prejšnja leta in upam, da bom na izlete hodil še dolgo.

Čisto v kotu, popolnoma sami, sta sedele tovarišici Kočar Brona in Kočar Zofija. Prisedla sem in prva tema pogovora, seveda po predstavitvi, je bila o nepravilnem razmerju med pokojninami, saj je prva v pokoju eno leto in ima pet let daljšo delovno dobo kot druga, pokojnina tov. Brone pa je veliko veliko slabša od pokojnine tovarišice Zofije.

(Nadaljevanje na 9. strani)

Sprejem v sejni sobi

Tradicionalni izlet upokojencev

Stopila sem k prvi skupini, in že je stekel pogovor

Uredništvo se tov. Panjanu najlepše zahvaljuje za prispevek

Pa še zapeli smo

Spremljalo nas je sonce in veselje

To je taprava kapljica

Dan se je nagibal k večeru in morali smo se vrniti

(Nadaljevanje z 7. strani)

Prav gotovo se še vsi spominjate Kočar Brone, katera je delala na kalandru. Pripovedovala je: »V tovarno sem prišla kot otrok. Delala sem za vsakdanji kruh, saj je bila plača vseskozi slaba, a sem bila zadovoljna da sem se vsaj nekako prebijala skozi življenje in si prislužila pokojnino. Sedaj lahko živim umirjeno življenje. Zelo sem hvaležna upravi podjetja, da nam organizira ta izlet in nam tako izkaže nekako hvaležnost in priznanje, da smo tudi mi za podjetje dali svoj delež; posvetili smo mu del svojega življenja.«

Poslušale smo poskočno glasbo, ki je odmevala po okolici, saj so jo fantje pošteno »urežali«. Zamislile smo si vsaka po svoje. Tovarišica Brona je morda premišljevala, če je prav kar je povedala, jaz o veselih ljudeh okoli nas, tov. Zofija pa je ko so zvoki utihnili začela pripovedovati:

»S svojim življenjem sem zelo zadovoljna. V pokoji sem že osem let. Doma sem zelo rada ostala, ker me je čakalo obilo dela in sem polno zaposlena. Veliko je vredno to, da imam lepo pokojnino, da imam svoj denar in da nisem odvisna od drugih.

Vsako leto se že vnaprej veselim izleta, človek je srečen, če ima občutek, da ni pozabljen tam, kjer je preživel neko dobo svojega življenja.«

Prepričana sem, da so mnogi, kateri so spremljali upokojenje bili tako kot jaz presenečeni, ko smo videli med upokojenci tudi tov. Kokala, saj se ga spominjamo kako je bil še pred nekaj meseci v skladišču vedno zaposlen, no da se bomo pravilno razumeli, je bil tudi na izletu vseskozi zaposlen, če z jedačo in pijačo ne, pa z kramljanjem in tudi na plesišču smo ga videli.

Sploh je bilo plesišče tako zasedeno, da je bil dren še po nogah. Prisedla sem k tov. Korbar Francu. Čeprav malo težko, je pogovor le stekel. Pripovedoval mi je, kako je bilo, ko je šel prvič v službo, pridno varčeval in si s prihranjenim denarjem odprl vrata v srednjo tekstilno šolo, (žal nisem izvedela, kje je tedaj ta šola bila, mislim pa, da je v Kranju obstojala triletna šola). Po končanem šolanju se je ponovno zaposlil. Ponovno je pričel varčevati ter se leta 1928 odpravil na višjo tekstilno šolo v Brn. Na Brnski šoli, katera je trajala eno leto, je pridobil izobrazbo višjega tekstilnega mojstra. Vrnil se je v domovino in bil potem pet let učitelj na tekstilni šoli v Kranju, kasneje pa je hodil po tovarnah in priučeval nove kadre in upeljeval nove stroje.

Pritožil se je tudi, da ima glede na delovno dobo (30 let) in visoko izobrazbo, saj pri nas tedaj sploh še nismo imeli tekstilnih strokovnjakov, zelo slabo pokojnino. Izleta se je v 15. letih pokoja prvič udeležil, zato je bil mogoče tudi malo bolj osamljen, ker ni poznal ljudi.

Potem sem se malo udeležila serviranja pijač, kave in čevapčičev. Nekateri so bili že pošteno lačni in žejni. Prav vesel vsega je bil tovariš Rojč Edi, pa vesel je bil tudi zato, mogoče še bolj, ker je imel okoli sebe samo prijeto družbo. Prisedla sem in ga vprašala, če bo kaj povedal za Konoplan. »O, to pa bom, to pa. Organizatorji so

vredni vseh pohval, da nam organizirajo tako lep izlet, saj mislim, da mi starejši ne bi bili zmožni narediti kaj takega. To je pa res — kdor zna pa zna.«

»Ko sem zapuščal »fabriko«, sem se bal, da bodo — ta mladi — vse zavozili in zapravili, ter uničili kar smo — ta stari — ustvarili. Mislim, da je treba pri stroju samo garati, sedaj pa vidim in srečen sem da je tako, da zna mlajša generacija delati in misliti, da pride uspeh. Danes je treba veliko znanja in treznih presoj, da lahko podjetje konkurira in dobro gospodari.«

Med udeleženi mi je bil tudi nekdanji sekretar podjetja, tovariš Panjan Franc. Sedel je v družbi z sedanjim sekretarjem, tovarišem Ukmarjem. Povedal je: »Družba je zelo prijetna, organizacija odlična. Veselim se srečanja s starimi tovariši, posebno pa tega, da

ljude izgledajo dobro, da skrivajo svojo starost. Ob upokojitvi sem se zelo težko ločil od sodelavcev. Sedaj sem se privadil, pa ne bi šel več nazaj, vesel sem, da tovariš Ukmar lepo nadaljuje moje delo. Kolektivu želim lep razvoj.«

Dan se je pričel nagibati proti večeru in morali smo se pripraviti za odhod proti Ljubljani in večina še naprej do Jarš, Mengša in okolice. Tako smo zaključili lep dan.

Katja Tabernik

Na uredništvo KONOPLANA je kaj kmalu po opisanem izletu prispelo naslednje prijazno pismo tov. Panjana, v katerem nas prosi, da v oktobrski številki objavimo naslednji prispevek.

Tovarišica urednica!

Kakor vsako leto je tudi letos podjetje INDUPLATI povabilo svoje upokojece — nekdanje sodelavce na tovariško srečanje, ki je bilo ponavadi v tovarniški menzi ali počitniškem domu v Umagu. Tokrat so nam pripravili presenečenje, Umag je zamenjala Metlika v Beli krajini, zelo poznana po NOB kot osvobodeno ozemlje, obdano z vseh strani od okupatorja.

Pred odhodom nam je v sejni sobi podjetja spregovoril tov. direktor nekaj besed v pozdrav in dobrodošlico, nakar nam je obrazložil nekaj podatkov o doseženih uspehih v minulem letu in pa tudi o težavah s katerimi se je podjetje srečevalo v svojih naporih za čim boljše rezultate dela. Da so svoje naloge zadovoljivo reševali je zasluga celega podjetja, saj je vsak posameznik doprinal za te uspehe svoje maksimalne napore, kar posebno občutimo mi upokojenci podjetja.

Po mali zakuski, ki je bila pripravljena za nas, smo se posedli v avtobuse, in se odpeljali skozi Ljubljano proti lepi Dolenjski. V Ivančni gorici smo zavili proti Jurčičevi Muljavi in naprej ob zeleni in počasni Krki proti Žužemberku. Tu smo se za kratek čas ustavili in videli posledice NOV na razvalinah nekdanjega mogočnega gradu in cerkve, ki dominira nad tem krajem. Ali bo to razdejavanje ostalo tako kot je, v spomin na težke dni NOV ali pa bodo obe stavbi za silo obnovili in zaščitili kot dokument zanamcem v veliki domovinski vojni. Bodi že kakor koli, z obnovitvijo bo treba pohiteti, saj obe stavbi že močno najeda zob časa. Pot nas je naprej peljala čez Stražo, mimo Novoga mesta, dalje proti Gorjancem. Po zanimivi novi cesti smo dosegli vrh Gorjancev in se nato spustili v naročje prelepe belokranjske deželice. Peljali smo se mimo Suhorja, vasi kjer se je formirala 14. brigada za svoj pohod na Pohorje. Še par ovinkov, bili smo dobro razporejeni, za kar so skrbeli tovariši in tovarišice iz sindikata, ki so nas spremljali, in bili smo na svojem končnem cilju v belokranjski in gostoljubni Metliki. Tu smo si najprej ogle-

dali novo sodobno vinsko klet z ogromnimi sodi (slika 25), polnimi žlahtne metliške črnine. Ta nam je krepko spodbudila tek pri kosilu, ki nam ga je pripravila restavracija tovarne BETI. Kosilo je bilo obilno in zelo dobro pripravljeno. Po kosilu smo zadovoljni prepustili prostore domačim delavcem, saj se je približala ura 14., ko je dopoldanska izmena končala svoje delo. Mi smo se odpeljali proti Kolpi in hrvaški meji, kjer ima BETI svoj rekreacijski prostor. Tu smo nadaljevali svoje razpoloženje z dobro kapljico. Za židano voljo so skrbeli neutrudni godci, ki so pridno vrstili vižo za vižo, da so že malce odrevenele noge postale prožne, da so se vrtele in poskakovale kot bi bile prerrojene. V takem razpoloženju je čas prehitro potekel, nam se kar ni in ni dalo od sinje Kolpe in prijaznih gostiteljev. Proti večeru smo zasedli svoja mesta v avtobusih in se poslovili od Metlike in se vračali zopet čez Gorjance in dalje po avtocesti proti domu.

Z izletom, ki je prinesel malo spremembo v naše življenje, smo bili nad vse zadovoljni. Zadovoljni smo bili s spremstvom, ki je vedno skušalo ustreči vsaki naši želji, teh pa ni bilo malo.

Pri vsem tem lepem doživetju me je motilo to, da se nekateri tovariši(ce) upokojenci ne udeležujejo tega srečanja, ki ga nam podjetje ob precejšnjih stroških pripravi vsako leto. Ali ni lepo, da se od časa do časa snideš s stari tovariši s katerimi si leta in leta delal skupaj v podjetju, se z njimi veselil uspehov v podjetju, ki so bili plod tudi tvojega dela. Ta srečanja so tudi temu namenjena.

To je tudi najlepša prilika, da se vsaj enkrat v letu srečamo in vidimo.

Za ta lep, skrbno organiziran izlet in za velike pozornosti kolektiva do nas, svojih upokojencev, se v imenu vseh udeležencev najlepše zahvaljujem upravi podjetja, delavskemu svetu ter tovarišicam in tovarišem spremljevalcem, ki so skrbeli za naše dobro počutje.

Podjetju pa želimo še naprej najboljših delovnih uspehov!

VII. zasedanje delavskega sveta

Dne 21. 9. 1971 je imel delavski svet Induplati svoje VII. redno zasedanje. Dnevni red je zajemal kot glavni točki sklepanje o samoupravnem sporazumu o načelih in merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov ter obravnavanje predloga našega novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov. Obe glavni točki dnevnega reda je nadrobno obrazložil šef ekonomsko-analitskega sektorja ing. Jože Klešnik. Glede na to, da so bila določila samoupravnega sporazuma že nadrobno obravnavana na sestankih delavcev v posameznih organizacijah združenega dela, prav tako pa tudi novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, se na njuni nadrobni razčlenitvi na tem mestu ne bi zadrževal, marveč bi v zvezi z njima samo opozoril na nekaj bistvenih ugotovitev. Predvsem je treba kar najbolj jasno poudariti pomen samoupravnega sporazuma na eni strani in pomen našega internega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov na drugi strani, ker očitno — kljub večkratnim obrazložitvam — nekateri pomena enega in drugega še vedno ne ločujejo. Zaradi tega je treba takoj povedati, da tako imenovanih kalkulativnih osebnih dohodkov, določenih glede na strokovno izobrazbo delavcev, nikakor ni mogoče enačiti z osebnimi dohodki. Kalkulativni osebni dohodki so dejansko samo pomagalo za izračun tiste mase sredstev, ki jo podjetje v okviru samoupravnega sporazuma lahko nameni za izplačilo osebnih dohodkov — in nič več. Pri tem je treba pripomniti, da so kalkulativni osebni dohodki le eno od takšnih pomagal, saj se po njih izračunana masa sredstev za izplačilo osebnih dohodkov korigira še z drugimi takšnimi pomagali, tako predvsem z dogovorjenimi dodatki za posebne delovne razmere (dodatki za nočno delo, delo v času, daljšem od polnega delovnega časa, delo ob nedeljah in praznikih in težavnostne pogoje dela v proizvodnih obratih) in stimulacijo za doseženi uspeh, ki se izračuna po posebni formuli. Delitev te v okviru samoupravnega sporazuma določene in izračunane mase sredstev za izplačilo osebnih dohodkov, pa je izključno interna zadeva podjetja in njegovega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov. Če ta svoja izvajanja nekoliko ponazorimo, lahko rečemo, da postavlja samoupravni sporazum le limit tistih sredstev, ki jih lahko neko podjetje uporabi za izplačilo osebnih dohodkov, medtem ko ostaja bistvo pravilnikov o delitvi osebnih dohodkov slej ko prej še vedno nespremenjeno, t. j. popolnoma samoupravno urejanje delitve osebnih dohodkov glede na določene osnove in merila. Kar zadeva naše možnosti glede višine osebnih dohodkov, ki jih po samoupravnem sporazumu lahko izplačamo, je treba poudariti, da nam samoupravni sporazum nudi za to znatno več sredstev, kot smo jih uporabili lani. Vendar pa — kot je v razpravi zelo določno in jasno povedal tov. direktor — se moramo zavedati, da nam samoupravni sporazum prav

nič ne zagotavlja, svoje osebne dohodke si moramo ustvariti sami z lastnim delom. V zvezi s predlogom našega novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, ki ga je po sklepu zadnjega zasedanja delavskega sveta pripravila pristojna komisija, je treba opozoriti na okoliščino, da se s tem predlogom skladno z določili samoupravnega sporazuma določajo kot najnižji osebni dohodki v podjetju na din 900,00; za to povišanje najnižjih osebnih dohodkov bomo uporabili največ razpoložljivih sredstev. Po predlogu našega novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov pa se obenem tudi — kot je nazorno dejal tov. direktor — zapirajo škarje, t. j. zmanjšuje se dosedanja razpon med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom v podjetju od dosedanjega razmerja 6 : 1 na razmerje 5 : 1. Ta predlog našega novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov bo v javni obravnavi, ki bo v vsem potekal po že utečenem postopku, vse do 6. oktobra, ko bo potekel zanj določen rok in ko naj bi ga nato dokončno potrdil delavski svet. Novi pravilnik o delitvi osebnih dohodkov naj bi se pričel uporabljati s 1. 10. 1971 (tako da bi prejeli izplačane osebne dohodke v skladu z njim 15. novembra).

Po krajši razpravi je delavski svet soglasno sprejel predloženo besedilo samoupravnega sporazuma ter pooblastil tov. direktorja in svojega predsednika, da ga v imenu podjetja podpiše-ta.

V nadaljevanju zasedanja je delavski svet obravnaval in sprejel predlog tov. Francke Marinšek, šefa računovodstva, glede rokov, v katerih naj bi se opravila letna inventura, in predlog tov. direktorja, da sprejmemo ponudbo gradbenega podjetja Graditelj, Kamnik za planirano ureditev kanala Mlinščice, ter na predlog tov. Jožeta Knepa in krajši diskusiji evidencial kot kandidata za Občinsko konferenco SZDL, in

sicer za predsednika tov. Lenič Jerneja, ravnatelja II. osnovne šole v Domžalah, za tajnika pa tov. Drmal Andreja, načelnika davčne uprave Sob Domžale.

Nato je tov. Janez Bartol zastavil vprašanje, kako je s planirano ureditvijo sanitarij v predilnici. Na vprašanje mu je odgovoril tov. direktor: Uredili jih bomo lahko le ob priliki kompletne modernizacije predilnice; prej namreč o tem ne moremo govoriti, ker se bo prav lahko zgodilo, da bo treba tedaj stranišča porušiti. Na naslednje vprašanje tov. Bartola v zvezi z ureditvijo problema čiščenja klima naprav je odgovoril šef za vzdrževanje in investicije dipl. ing. Tone Dečko: Dejstvo je, da se kvalificirani delavci otepajo čiščenja klima naprav, nekvalificirani pa ne znajo odpraviti praktično nobene še tako majhne okvare na njih. V obravnavi tega problema so člani delavskega sveta tudi označili kot nepravilno prakso, po kateri človeka, ki ga izrecno nastavimo za čiščenje klima naprav, če je le količjak sposoben, obenem uporabimo še za druga dela; na ta način potem izgubimo tega človeka, problem čiščenja klima naprav pa ostaja v nedogled odprt. Nazadnje je tov. Bartol opozoril še na okoliščino, da bomo v prihodnjem mesecu po vsej verjetnosti 1 teden brez pomočnika v predilnici. Na to opozorilo mu je odgovoril tov. direktor, da moramo glede na takšno stanje pač takoj prijaviti pristojnemu Zavodu za zaposlovanje svoje potrebe po ustreznem delavcu, kar tudi moramo storiti skladno z zakonskimi določili.

Naposled je tov. direktor obvestil navzoče člane, da bo takoj po zasedanju delavskega sveta zbor tehničnega kadra, ki bo odločal o novi kolekciji. Kreacije so odlične, upajmo, da bo takšna tudi prodaja.

I. P.

Razmnoževanje načrtov

V današnji dobi je stanovanjski problem ljudi vedno bolj pereče vprašanje. Mnogo je takih, ki se odločijo, da si bodo zgradili individualno hišico. Na pristojnem občinskem uradu mora prijaviti gradnjo, dobiti odobritev od pristojnega organa, kupiti načrt željene hiše, ki ga ravno tako odobri občinska skupščina, oddelek za urbanizem, in urediti še ostale formalnosti, katera pa seveda zahtevajo precej poti in časa predno so urejene, da lahko pričnemo z gradnjo.

Vsak si verjetno zamišlja, kakšna naj bi bila njegova hiša, kako velika in kako naj bi bili razporejeni prostori. Ko na pristojnem občinskem organu

kupuje načrt se pogovori s projektantom, in ta mu svetuje kaj naj bi bilo najbolj primerno. Običajno imajo na izbiro tipizirane načrte hiš, ki so predvidene za gradnjo v tistem območju. Kakšna hiša naj bi se gradila na določenem območju, upoštevajoč že obstoječe objekte v okolici in sam izgled okolice določa Zavod za urbanizem.

Inženirji, arhitekti in gradbeni tehniki izdelajo načrt za hišo. Mi lahko kupimo le kopijo teh načrtov, originalni načrti pa ostanejo v arhivu gradbenega podjetja — projektanta. Torej mi nimamo originalnih načrtov, temveč le kopije teh originalov.

(Nadaljevanje na 11. strani)

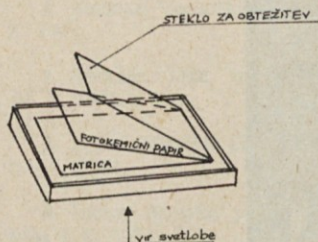
Kako pa izdelajo kopijo je marsikomu verjetno neznano. Zato mislim, da bi lahko napisal nekaj vrstic o tem, kako se izdelajo kopije, za lažjo predstavo o tem delu.

Originalni načrti se rišejo na prosojen, imenovan paus papir. Tak načrt, ki mu pravimo matrica, nam lahko služi za izdelavo poljubnega števila kopij. Lepe kopije dobimo le, če matrico narišemo s tušem. Pri matricah, ki so risane s svinčnikom, pa moramo kote, kotirne številke, loke in kroge (le teh ne moremo močno zarežati v papir) prevleči s tušem. Izdelamo lahko pozitivne in negativne kopije. Pri pozitivnih so črte in pisava temne na svetli podlagi, pri negativnih pa je ravno obratno.

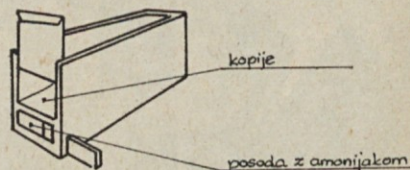
Večina se izdeluje pozitivne kopije. Dobimo jih tako, da položimo matrico na fotokemični papir »Jasnit« ali »Diazakop« ter jo v okviru za kopiranje izpostavimo močni svetlobi (slika I). Po osvetlitvi, ki traja od nekaj sekund do več minut, odvisno od prosojnosti matrice, občutljivosti kopirnega papirja in jakosti luči, izpostavimo kopijo amonijakovim hlapom, da se slika razvije in fiksira (slika II). Če je matrica oziroma fotokemični papir predolgo osvetljen, se nam črte ne bodo poznale, ker jih presvetli premočna svetloba. Zato moramo čas osvetlitve pravilno določiti. Pri prekratki osvetlitvi, pa nam bo kopija ostala temna. Če prekopiran načrt pustimo na premočni svetlobi sčasoma obledi.

Za tekoče razmnoževanje uporabljajo podjetja posebne kopirne stroje. Matrico pritiska brezkončno transportno sukno, obenem pritiska tudi fotokemični papir na upognjeno stekleno ploščo, v kateri je močan vir svetlobe.

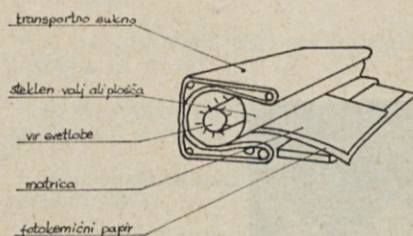
Razmnoževanje načrtov

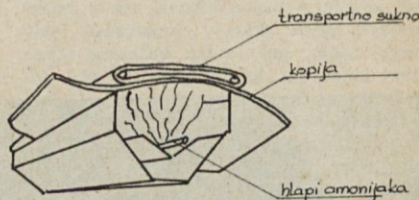
Slika 1

Slika 2

Slika 3

Slika 4

Lahko je namesto plošče tudi steklen valj, v katerem je montirano svetlobno telo (slika III). Pri teh strojih imamo regulacijo hitrosti brezkončnega transportnega sukna. S to regulacijo pa dobimo zaželeno osvetlitev. Zelo podoben je tudi stroj za fiksiranje (slika IV).

Negativne kopije, ki imajo bele črte in podlago temno, dobimo po temnem postopku. Pri tem kopiranju po osvetlitvi ne damo fotokemični papir v hlape amonijaka temveč v fiksirno kopel in ga po splaknitvi posušimo na zraku ali sušilnem stroju.

J. Lesjak

Obiskal nas je tovariš Popit

Dne 3. septembra smo imeli čast sprejeti v naši sredi predsednika CK ZKJ tov. Franceta Popita, ki nas je obiskal v spremstvu predsednika Sob Domžale tov. Albina Klemenca, sekretarja medobčinskega komiteja ZK tov. Aleksandra Skoka. V večurnem razgovoru, v katerem se je tov. Popit zadržal z političnim aktivom podjetja, predstavniki samoupravnih organov in vodstvom podjetja, je bila obravnavana vrsta vprašanj o proizvodnji in poslovanju našega podjetja, uresničevanju samoupravljanja obenem z novimi ustavnimi dopolnili, o samoupravnem sporazumu, o usmerjanju delitve dohodka, o političnih problemih in o delu družbeno političnih organizacij v podjetju in občini.

Razgovore je odprla tov. Jermanova, sekretar OO ZK Induplati, toplo pozdravila ugledne goste in seznanila vse navzoče z delom in problemi OO ZK pri sprejemanju novih članov in čedalje večjem vplivu cerkve.

Tov. direktor je natančno orisal ekonomski položaj našega podjetja, njegovo poslovanje in prihodnji razvoj. Predvsem je poudaril kot najpomemb-

nejši preobrat na tej poti, preusmeritev naše proizvodnje od izdelovanja lanenih in konoplenih proizvodov na proizvodnjo sintetične. S tako specializacijo smo uspeli podjetje dvigniti iz preteklih težav, tako da lahko danes naše podjetje glede na poslovne rezultate uvrščamo v zgornji del lestvice tekstilne industrije. Naše podjetje sodeluje skupaj z drugimi podjetji pri usmerjanju in delitvi proizvodnega programa. Usmerili se bomo na surovine iz domače proizvodnje. Nato je tov. direktor spregovoril še o našem izvozu. Beseda je tekla nadalje še o kadrovski strukturi v podjetju.

V nadaljnji razpravi se je tov. Popit najprej zanimal v kakšni fazi so naše priprave pri izvedbi zadnjih ustavnih dopolnil in zastavil čisto konkretno vprašanje o naši notranji samoupravni organizaciji in samoupravnih pravicah.

Na zastavljeno vprašanje je odgovoril pravnik tov. Ingo Paš. Pojasnil je, da je bila v našem podjetju izdelana že natančna razčlenitev ustavnih dopolnil.

V svoji razpravi je nadalje tov. Popit poudaril pomen dobrega informiranja delavcev o vseh problemih poslovanja podjetja. Pogovor se je nato zaključil na delo naših krajevnih skupnosti. Na to vprašanje je odgovoril tov. Skok in povedal, da so bile v letih 1966/67 ukinjene manjše organizacije ZK in ustanovljena večja v Domžalah. Razprava se je dotaknila še političnih razmer v občini, zlasti vprašanja povečanega vpliva cerkve in posameznih neugodnih znamenj, ki kažejo da se ponovno skuša uveljaviti kler.

Po končanem razgovoru so predstavniki podjetja in družbeno političnih organizacij razkazali našim gostom obrate podjetja.

Na koncu naj zapišem besede, za katere sem prepričan, da jih je ob stisku roke v slovo čutil vsak član naše kolektive: Obiščite nas spet kmalu, naši dragi gosti! Vaš obisk nam pomeni novo in veliko spodbudo pri našem delu.

IP

Spoštovani gost
na obisku
v naši tovarni

Tov. Popit
v družbi z našimi
vodilnimi
organi

Novice iz sveta

Izgradnja kitajske tekstilne industrije

LR Kitajska je eden najpomembnejših tekstilnih proizvajalcev na svetu. LR Kitajska tekstilnih proizvodov sploh ne uvaža. V letu 1949 je tekstilna industrija v tej azijski državi razpolagala s 4. do 5. milijoni vreten, sedaj pa razpolaga s 14,3 milijoni vreten in 400.000 statvami. Med tem, ko je bila tekstilna industrija leta 1949 v glavnem skoncentrirana na Sanghaj, pa je sedaj razprostranjena po celi državi, Sanghaj je še vedno ostal glavno središče panoge, kjer so največji in najmodernejši tekstilni obrati, ki v veliki meri proizvajajo le za izvoz. Tekstil je ena najpomembnejših deviznih postavk LR Kitajske. Po cenitvah je lani proizvodnja bombažnih tkanin dosegla 10,200 milijonov yardov, od česar je šlo v izvoz 800 milijonov yardov, predvsem visoko

kvalitetnih proizvodov. Z izgradnjo industrije sintetičnih vlaken, je LR Kitajska začela šele pred nekaj leti. Letna kapaciteta sintetike trenutno znaša približno 56.000 ton umetnih vlaken, večina sintetičnih proizvodov se izvaža. Cene za kitajske tekstilne proizvode odgovarjajo cenam iz Formoze in Južne Koreje. Že od leta 1958 LR Kitajska z izjemo specialnih strojev ni več odvisna od uvoza tekstilnih strojev. LR Kitajska je v številnih afriških in azijskih državah opremila številne moderne tekstilne tovarne. Kitajska tekstilna industrija ni odvisna od uvoza surovin, kar je ogromna prednost vsake države. Proizvodnja surovega bombaža za leto 1970 znaša po ocenah 15 milijonov bal, uvoz pa bo dosegel maksimalno mero 400.000 bal.

Izgubili smo drago sodelavko

Alenka Korče-Pleteršek je dolgo bolela zaradi težke bolezni. Vsi smo vedeli in pričakovali, da bo ozdravela, da se bo ponovno vrnila na svoje delovno mesto in nas razveseljevala s svojo navzočnostjo. Upali smo in čakali. Res se je vrnila, a le za en sam dan in ponovno je morala ostati doma pod strogim zdravniškim nadzorom. Vedno pogosteje in vedno dlje je ostajala v bolnici. Čas je tekel, bolezen je kruto nadaljevala svoje uničenje mladega življenja, polnega energije, volje in ljubezni do svojega dela in do svoje mlade družinice, saj smo jo vsi poznali kot izredno ljubečo in skrbno mamo dveh otrok.

10. septembra nas je presunila žalostna vest, da nas je Alenka za vedno zapustila.

Diplomirala je na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo — tekstilni oddelek leta 1961. V našem podjetju se je zaposlila leta 1964., kot obratovodja oplemenitilnice. Med svojimi delavci je bila izredno priljubljena. Kasneje je bila premeščena in je prevzela delovno mesto kontrolnega oddelka. Tudi tu se je zelo dobro razumela s svojimi dekleti. Spoštovali smo jo in imeli radi kot osebnost z močnim in dobrim značajem. Prijetno je bilo z njo sodelovati. Bila je nesebična, s sodelavci je delila vse temne in svetle trenutke z neverjetno vitalnostjo in pogumom in tako znala človeka bodriti in mu vlivati novih moči ter spoznanje, da se da z znanjem, delom in močno voljo veliko doseči.

Njena izguba je težka, človek kar ne more verjeti, da je ni več med nami, saj še vedno čutimo njeno prisotnost, njeno bližino, vedno bo ostala z nami — v našem spominu.

Urednik

Obvestila iz kadrovske službe

VSTOPI:

1. Dipl. ing. Podboj Daliborka, inž. tekst. tehn., vstopila 1. 9. 1971.
2. Uršič Henrik, strojni tehnik, vstopil 1. 9. 1971.
3. Starovašnik Franc. del. v sklad. preje, vstopil 2. 9. 1971.
4. Slevce Ana, sukanje v predilnici, vstopila 7. 9. 1971.
5. Škrjanc Marija, sukanje v predilnici, vstopila 7. 9. 1971.
6. Gorenc Zvone, del. v oplemenitilnici, vstopil 8. 9. 1971.
7. Roglič Vojko, del v aluminij odd., vstopil 9. 9. 1971.
8. Lavrič Frančiška, prev. preje, vstopila 14. 9. 1971.
9. Kerč Sonja, prev. preje, vstopila 14. 9. 1971.
10. Vrenjak Zofija, čist. cev., vstopila 13. 9. 1971.
11. Smrdelj Avgušтина, ekonomski tehnik, vstopila 15. 9. 1971.
12. Dipl. ing. arh. Gale Marjeta, inž. arhitekt, vstopila 20. 9. 1971.
13. Orehek Majda, del. v oplem., vstopila 21. 9. 1971.
14. Dominko Jožev, dvor. delavec, vstopil 22. 9. 1971.
15. Poljanšek Valentina, tkalka, vstopila 28. 9. 1971.
16. Tekavec Slavica, tkalka, vstopila 28. 9. 1971.
17. Smolnikar Slavko, dvor. delavec, vstopil 28. 9. 1971.

IZSTOPI:

1. Jerman Vera, tkalka, izstopila 13. 8. 1971.
2. Stražar Jože, nab. igel, izstopil 14. 7. 1971.
3. Božič Marija, čist. str., izstopila 20. 8. 1971.
4. Lužar Angela, prev. preje, izstopila 4. 9. 1971.
5. Kokalj Karol, mater.-blag. knj., izstopil 7. 9. 1971.
6. Gajič Vera, uslužbenka, izstopila 10. 9. 1971.
7. Balantič Vera, čist. uprav. prost., izstopila 15. 9. 1971.
8. Koderman Franc, del. v prej., izstopil 14. 9. 1971.
9. Popovič Mihaela, tkalka, izstopila 22. 9. 1971.
10. Koller Martin, pom. tkal. mojstra, izstopil 28. 9. 1971.

SPOŠTOVANI!

Golnik, 27. 9. 1971

Organizaciji sindikata »INDUPLA-TI« se najlepše zahvaljuje sodelavka Majda Završnik, za pozornost in poklon, ter za osebni obisk v zdravilišču Golnik.

Tovariški pozdrav od

Majde Završnik

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne Industrije. Odgovorni urednik Katja Tabernik. Ureja uredniški odbor: ing. Janko Ukmar, ing. Lado Zabukovec, dipl. ing. Janez Pezdirc, dipl. ing. Avgust Orehek, dipl. ing. Boža Pogacnik, ing. Jože Klešnik, Cilka Mrdženovič, dipl. ing. Branko Novak, Majda Škrinjar, Ivo Sešek, dipl. ing. Franc Verhovec, Janez Rainer. V uredniškem odboru sodelujejo po službeni dolžnosti: direktor, predsednik sind. org., sekretar ZK, predsednik mlad. org. — Natisnila tiskarna PTT v Ljubljani

POROČILI SO SE:

1. Franc VODLAN, ključavničar.

PROIZVODNJA IN KVALITETA ZA MESEC AVGUST 1971

Proizvodni obrati so v mesecu avgustu delali v normalnem delovnem izmanskem delu. Le obrat konfekcije je delal v podaljšanem delovnem času in to zaradi zakasnitve izpolnitve naročila za potrebe naše armade. Tudi oplemenitilnica je delala v triizmenskem delu zaradi večjih potreb impregniranih tkanin.

Oskrba s surovinami je bila količinsko zadovoljiva, vendar pa ne v asortimanu in kvaliteti. Primanjkovalo je Nm 60/2 poliestar barvan, kar je povzročalo tudi zastoj v tkalnici in Nm 34/2 leacril bel. Slaba kvaliteta je bila v Nm 34/2 leacril bel in Nm 9/1 malon bel, kar nam je povzročilo večje količine neregularnih tkanin v grupi sintetičnih tkanin.

Poslabšala se je tudi kvaliteta vlakna za našo predilnico in to predvsem v odstopanju barve. Zaradi tega sta bili dve partiji vrnjeni, ena pa je bila sprejeta z določenim popustom v ceni.

Kako so posamezni proizvodni obrati izpolnili svoje proizvodne naloge, je razvidno iz spodaj navedenih podatkov.

	avgust 1971 %	indeks avgust 1970	kumul. za 8 mes. %	indeks kumul. za 8 mes. 70
Predilnica — predenje	84,2	116,7	104,2	111,2
— sukanje	112,0	105,3	105,4	102,8
Tkalnica — t. m	89,9	99,0	94,1	96,5
— m ²	89,7	106,4	93,0	101,8
— 000 votkov	95,5	104,0	100,5	98,3
Oplemenitilnica — t. m	93,1	104,9	90,1	93,4
Konfekcija — N ure		183,7		138,3

Iz zgoraj navedenih rezultatov lahko ugotovimo, da proizvodni obrati razen sukančarne, niso izpolnili svojih mesečnih nalog, vendar pa so kumulativni rezultati še vedno zadovoljivi. Vzrok v slabši količinski proizvodnji so poleg pomanjkanja določenih materialov in slabši kvaliteti, tudi delovni pogoji, kajti naše klimatske naprave v tkalnici niso dobre in v vročih dnevih se to pozna na produkciji. Z obstoječimi klimatskimi napravami ne moremo doseči zadovoljive klime v proizvodnih obratih.

Kvaliteta surovin in adjustiranih tkanin je bila v skupnem za malenkost boljša kakor v juliju, vendar pa je stanje kvalitete še vedno nezadovoljivo. Vzrok za slabo kvaliteto sta grupi sintetičnih tkanin in bombažnolanih tkanin, pri katerih je grupa I. kvalitete izpod normale.

Kakšna je bila kvaliteta naših izdelkov v mesecu avgustu po posameznih grupah tkanin, nam prikazujeta spodnji tabeli:

(Nadaljevanje na 14. strani)

	Surove tkanine	Adjustir. tkanine
I. kvaliteta	89,98 ‰	90,22 ‰
II. kvaliteta	4,66 ‰	4,46 ‰
III. kvaliteta	1,79 ‰	1,75 ‰
Neregularne tkanine	3,57 ‰	3,57 ‰

Po posameznih grupah tkanin pa je bila dosežena naslednja kvaliteta:

	I. kval.	II. kval.	III. kval.	Nereg. tkan.
Bombažne tkanine	98,60 ‰	0,82 ‰	0,28 ‰	0,30 ‰
Sintetične tkanine	79,26 ‰	9,40 ‰	3,58 ‰	7,76 ‰
Bombažno-lanene tk.	86,18 ‰	6,50 ‰	2,86 ‰	4,46 ‰

Kvaliteta je bila v grupi bombažnih tkanin boljša kot v juliju. Poslabšala se je v grupi sintetičnih tkanin. V grupi bombažno-lanenih tkanin pa je ostala na nivoju julija meseca. Za grupo sintetičnih tkanin je delni vzrok v slabšem materialu, dočim za grupo pollanenih tkanin to ne velja in je vzrok še vedno v slabem vzdrževanju strojev in pripravi materiala za tovrstne izdelke.

Jarše, 29. septembra 1971

Tehnolog PTK:
ing. Franc Jeraj

ZAHVALA

Ob tragični smrti moje drage mamice ANGELE ANTONIN, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam v oddelku gasilskih cevi za pomoč, ki so mi jo nudili v teh težkih trenutkih. Lepa hvala tudi vsem, ki so mi izrekli sožalje in jo spremili na njeni zadnji poti.

Žalujoča hčerka Štefka Volčini

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta MRČUN FRANCA, se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz pripravljalnice za poklonjeno cvetje in denarno pomoč.

Žalujoča hčerka Ivanka Mrčun

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najinega ljubega moža in očka FRANCA PIRCA se iskreno zahvaljujem vsem, ki so z nama sočustvovali, mu darovali cvetje in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoča žena Vesela in sin Boris

SPOŠTOVANI SODELAVCI!

Z vašim dopisovanjem o življenju in delu
v naši tovarni boste z več prispevki še bolj popestrili
svoj časopis.

Uredniški odbor